

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VII. No. 29

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sămbătă

Sămbătă,
22 Iulie 1939

SEMINARUL TEOLOGIC BAPTIST

Anul școlar 1939-1940

OPORTUNITATEA. Viața este una din cele mai mari oportunități. Aceea ce noi vom fi, depinde de ceea ce înțelegem să facem. Ce vom fi noi peste 5 ani, peste zece ani, peste cincizeci de ani? Întrebarea aceasta ar trebui să stimuleze cele mai mari dorințe pe care le putem nutri în viață. Noi ne formăm în direcțiunea dorințelor și idealurilor noastre. Noi vom fi ceea ce ne pregătim să fim. Pentru copiii lui Dumnezeu, prilejurile cresc și se înmulțesc cu mult mai mult. Acei care sunt născuți din Hristos, sunt născuți pentru o viață mai înaltă, pentru oportunități și răspunderi mai mari. Misiunea noastră se lărgeste. Lucrarea noastră și viziunea noastră trebuie să fie lucrarea și viziunea lui Hristos. De aceea, avem nevoie de pregătire mai mare, de pregătire mai multă, de tot mai multă pregătire. Avem nevoie de o înțelegere mai adâncă a Scripturilor, avem nevoie de o cunoaștere reală a planului de mântuire al lui Dumnezeu, avem nevoie de viziuni mai mari de lucru pentru Dumnezeu, de un timp special de ucenicie la picioarele lui Hristos.

Seminarul Teologic Baptist din București e ca și o frumoasă oportunitate pentru toți cei care doresc să devină mai buni lucrători pentru Împărăția lui Dumnezeu.

SCOPUL. Seminarul Teologic Baptist

are țeluri bine definite. La Seminar nu pot veni decât acei care simțesc o chemare dovedită pentru a fi predicatori ai

bunurilor duhnicești. În dorința aceasta și scopul acesta pe care îl urmărește Seminarul, el cere să fie ajutat. De aceea,

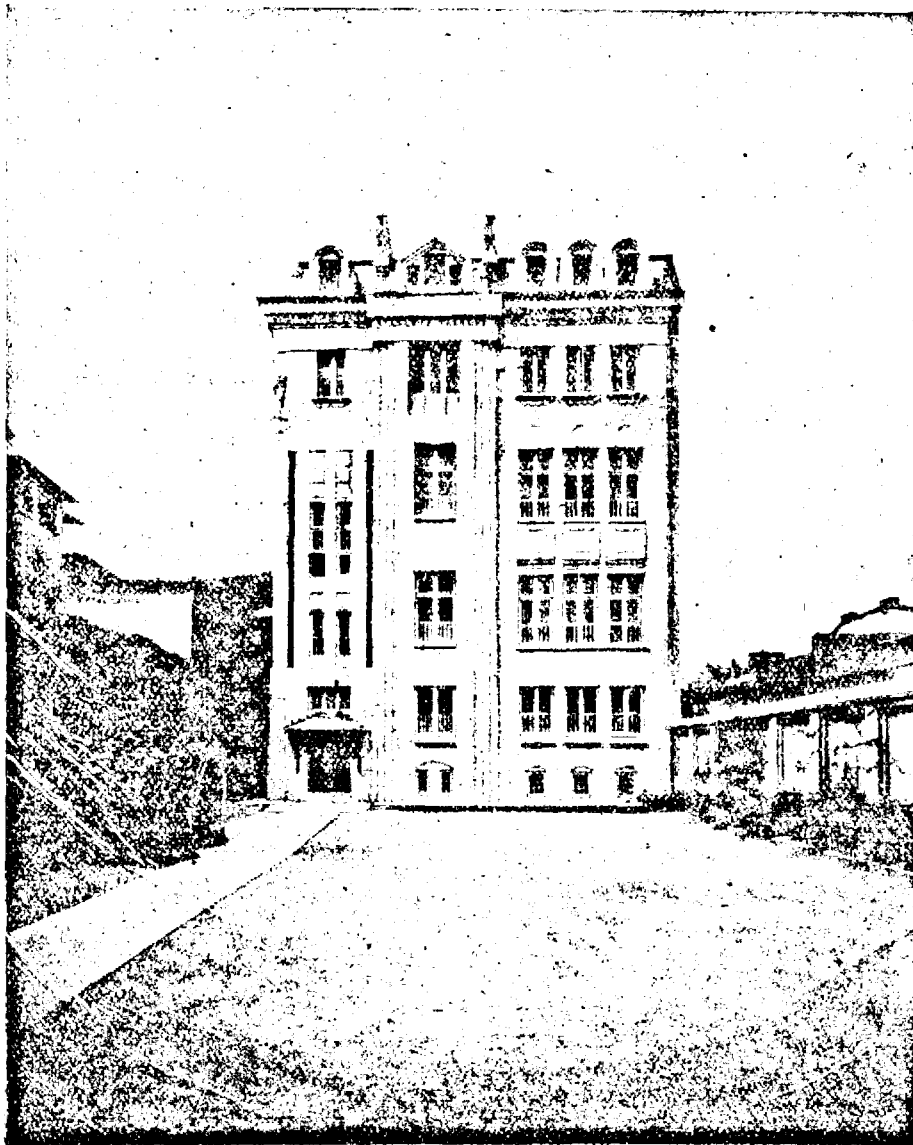
orice biserică își ia o mare răspundere atunci când recomandă pe cineva. Seminarul primește numai pe acei pe care îi recomandă bisericele. Deci, Seminarul are ceea ce trimite bisericele. Poporul lui Israel s'a închinat Domnului nimic din tot ceea ce avea cusur. Ei consacrau Domnului ceea ce aveau mai frumos, ceea ce aveau mai bun. Cu cât mai mult ar trebui ca bisericile lui Hristos să închine pentru slujba lui Dumnezeu, ceea ce au mai bun? Atunci va fi cu mult mai ușor a atinge ținta dorită și avem încredințarea că Dumnezeu va revărsa multe și mari binecuvântări peste țara noastră. Scopul pe care îl are Seminarul este, ca să slujească în cauza Evangheliei lui Hristos, în țara noastră, prin aceea că pregătește mai buni predicatori și mai buni lucrători și misionari în bisericele noastre.

CONDIȚIILE de admitere în Seminar sunt:

1. Oricare student trebuie să fie un membru, în bună regulă, a unei

biserici baptiste. 2. Trebuie să fie sănătos. 3. Să fie absolvent cel puțin a 4 clase primare. 4. Să nu fie mai tânăr de 16 ani.

ACTE NECESARE: 1. O cerere personală, însoțită de autobiografia vieții. În (Continuarea în pag. 4-a).

Seminarul Teologic Baptist din București

Evangheliei lui Hristos. Pentru acest motiv li se cere acelor care doresc să urmeze Seminarul, înainte de toate, o po-căință adevărată, o naștere din nou reală și apoi, chemarea specială de la Dumnezeu pentru misiunea de vistică ai

Farul Creștin

Foaie religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redactor responsabil:

Ioan Cocuț

Anul VII. No. 29. Sâmbătă 22 Iulie 1939

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.

În străinătate 250 lei

Nu se primesc abonamente decât cu trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Fabricii 20.

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Întă o scrisoare de mulțumire, venită de la un cetitor și răspânditor al Farului:

Prilej de mulțumire

„Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne poartă totdeauna în carul Lui de biruință în Hristos, și care răspândește în orice loc mireasma cunoștinței Lui”. 2 Cor. 2:14.

E bine să luăm în seamă faptul credincioșilor din toate timpurile, care au înțeles să prețuiască darurile și binecuvântările bogate, de care Domnul le-a făcut parte în viața de toate zilele. Așa cum ne amintește sfânta Scriptură în paginile ei, despre cei ce zideau pretutindeni altare, sau puneau piatră de amintire, zicând „până aici ne-a ajutat Domnul”. Da, ei n-au putut fi nepăsători, când au avut ocazia să dea mulțumită, pentru orice dar bun și desăvârșit, dovadă prin aceasta respect, supunere și credincioșie.

Astfel se cuvine ca toți amicii FARULUI, să se unească, tot mai mult în rugăciune de mulțumiri înaintea Domnului, pentru că în adevăr prin colobanele acestei reviste, ni s'a împărțit o sumedenie de lucruri de mare valoare, pentru binele și propășirea poporului din scumpa noastră Patrie, la care și la confrății și prietenii noștri de peste hotare, li s'a făcut, și li se face parte de multă mângâiere. Însă mai sunt multe familii din neamul și poporul nostru, care n-au ajuns să înțeleagă căută lumina și cât bine poate să aducă în casă și viața lor un asemenea Far. Chiar de s'ar întâmpla ceea ce zice cântarea Sionului: „Pe marea vieții, cerul de s'ar innora, iar pe noi frica ne-ar înconjura. Doamne atunci o vino, mântuiește al Tău popor, fii înaintea noastră în orice vijor”. Deci, mulțumirile noastre să fie însoțite de rugăcini ca FARUL și pe mai departe să poată înălța steag de biruință și propășire, până va ajunge să cucerească fiecare familie din țara și poporul nostru român, pentru slava și onoarea Domnului.

MINCIUNA

de M. Dumitracu

Întă un păcat atât de răspândit și totmai pentru aceasta așa de puțin luat în seamă. Este unul din păcatele pe care oamenii le fac cu cea mai mare ușurință ba sunt uniți, și sunt foarte mulți aceștia, care cred că este cu neputință să trăiești fără să minți și cred că minciuna este chiar ceva necesar vieții însăși, — așa de adânciți sunt în acest păcat.

Cineva a pus următoarea întrebare: „Ce s'ar întâmpla dacă, timp de 24 ore nu s'ar spune nicio minciună?” Și cineva a răspuns că întregul sistem omenesc s'ar prăbuși. Să fie oare adevărat! Da, așa este. Pretutindeni: în familie, la birou, în atelier, în fabrici, în prăvălie, în instituții particulare și publice, minciuna este răspândită. Tatăl ei, Diavolul, a semănat-o peste tot și se vede că are ogor prielnic, căci aduce roadă insulită. Pare că societatea omenască e clădită pe minciună, cu toate că nu e așa, dar cel mai mare rău, cel mai mare păcat, de care suferă omenirea, este minciuna.

Întro zi a venit la mine o soră, membră a bisericii unde lucrez, care era în serviciul a două doamne căci în acea zi a isbucnit între stăpâne și servitoare o neînțelegere. Ce se întâmplase? Una din doamne s'arbatorea la acea dată, ziua nașterii sale și fiindcă nu voiau să primească musafiri, au spus sorei că oricine va veni în vizită, să le spună că nu sunt acasă. Sora a spus că dânsa nu poate să mintă spunând că nu sunt acasă, când știe că sunt acasă; dar, dacă a văzut că ține cu orice preț să spună că nu sunt acasă sora a spus: „bine am să spun că doamna mi-a spus să spun că nu este acasă”. Îngrozite, doamnele au început s'o roage să nu spună așa ceva că le face de răs, ei ca să spună că nu sunt acasă. Că asta nu înseamnă minciună ci politetă și au trimis-o pe sora să întrebe pe predicator dacă nu e așa cum zice ele. Sora a venit și m'a întrebat, cu toate că știa și dânsa că minciuna e minciună, chiar când oamenii îi zice politetă și i-am spus sorei să spună doamnelor că, cu toată părerea de rău, nu putem să spunem minciunei altfel decât minciună. De atunci doamnele n'au mai cerut sorei să mintă și au avut pentru dânsa și calea Domnului, o stimă deosebită.

Pe mine acest caz m'a pus pe gânduri și mi-am zis că astăzi minciuna în lume este mai căutată, mai dorită și mai prețuită ca adevărul. Oamenilor li se pare, că adevărul este prea tare pentru a fi spus pe față. Nu este politicos să spui cuiva că nu-l poți primi în vizită, dar este politicos să-i spui că nu ești acasă, cu toate că ești acasă. Ce adânc a pătruns stricăciunea în viața oamenilor din zilele noastre, prin păcatul minciunei!

Vai, sărmana omenire care trăiește în minciună și o ridică la rangul de virtute, prin minciună se va prăbuși, așa cum s'a prăbușit și primul mincinos, devenit tatăl minciunei, Diavolul.

Cum am spus la început, sunt oameni, și sunt mulți aceia, care zic că nu pot trăi fără să mintă. Pentru ei minciuna a ajuns ceva indispensabil vieții. O îmbracă în diferite costume, îi dau felurite numiri ca să pară mai frumoasă, mai atrăgătoare și astfel s'o poată îmbrățișa cu mai puțină scârbă și teamă.

E trist că minciuna a ajuns să pătrundă și printre rândurile credincioșilor, dar Cuvântul Domnului prin apostolul Pavel, spune: „De aceea, lăsați-vă de minciună; fiecare dintre voi să spună aproapelui său adevărul, pentru că suntem mădulare unui altora”. Efes. 4:25 și Colos. 3:9.

ÎN NEGUSTORIE, se spun multe minciuni și de aceea cred mulți că un adevărat creștin nu poate fi comerciant. Greșită părere! Comerțul se poate face foarte bine și fără minciună. A spune adevărul în comerț nu înseamnă faliment ci încredere și câștig. Cunoșc credincioși care practică comerțul și pentru că spun adevărul și nu înșală, au multă și aleasă clientelă. Greșit e că s'a răspândit părerea că numai minciuna aduce câștig. Cred însă, că, cu drept cuvânt se poate spune și susține că adevărul e cel mai mare câștig ce înalță pe om, în vreme ce minciuna îl înjosește.

ÎN AFACERI, contractele de închiriere, de vânzare și alte acte supuse legii timbrului, ispătesc pe oameni să spună și să scrie minciuni. Ca să nu plătească taxe prea mari, pun în contracte sau acte suma pe jumătate sau mai puțin; dar aceasta e o minciună. Un adevărat creștin care ține la sufletul său, nu va face așa ceva niciodată.

LAUDĂ e un prilej bun de a spune minciuni și aceasta ispătește pe mulți. Lăudărosul, fără să-și dea seama, minte. A spune adevărul nu e o laudă, ci o constatare justă a unui caz, dar a exagera cu vădită intenție, de a mări sau micșora importanța cazului, este minciună, chiar când aceasta nu te privește personal ci pe altul. Spune întâmplarea așa cum este. Nu adăuga nimic ca să-i dai o importanță mai mare decât are, dar nici nu călta să micșorezi cu ceva cazul, căci idențuri spuse pe jumătate sau adevăruri umflate, seamănă mai mult cu minciuna, sau în orice caz e un pas spre minciună.

Când cineva ne cere bani sau un obiect, ca împrumut, sau chiar ca ajutor și nu suntem dispuși să-i dăm, în loc să spunem adevărul, și ca să nu supărăm persoana în cauză, spunem că n'avem, cu

(Continuare în pag. 8-).

In căutarea lui Dumnezeu

de I. I. Cocut

Predică ținută la Radio în Cleveland America, în programul bisericii române de aici

Ne bucurăm, că prin jertfa fraților baptiști din Cleveland putem să vă trimitem o slovă biblică pe undele văzduhului. Și, aș vrea să vă gândiți și d-voastră puțin la o întrebare veche, foarte veche, pe care a pus-o, acum vreo 3500 de ani, dreptul Iov. În suferințele sale grele, el a dorit așa de tare să afle pe Dumnezeu, încât a strigat: „Ah, dacă aș ști unde să-L găsească!” Întrebarea și dorința acestui sfânt din vechime e de o mare însemnătate. Știți de ce? Pentru că ea a fost suspinul și dorul sufletului omenesc pe pământ, dealungul veacurilor: unde pot găsi pe Dumnezeu?

Puțini oameni sunt, care nu cred absolut de loc în Dumnezeu, dar mulți sunt aceia care cred că El există, însă sunt departe de El și nu știu unde să-L găsească. Cred că mulți din D-voastră ați auzit despre ciobanul dela Maglav, care se spunea că a văzut pe Dumnezeu. Cel mai interesant lucru, în legătură cu acest cioban, e faptul că zeci și sute de mii de oameni s'au dus la stâna lui din Oltenia. Se spune că numai într-o Duminecă au sosit acolo 60.000 de suflete. Care este explicația acestei năvăliri de oameni la Maglav? De ce au plecat ei cu miiile din Ardeal și Banat, din Basarabia și Bucovina, din Muntenia și Dobrogea? Oamenii aceștia voiau să afle pe Dumnezeu. Ei au auzit că Petrache Lupu L-a văzut, și că, dacă El e acolo, și ei îl pot vedea. Și au plecat să-L vadă. Durere, însă, că s'au înșelat. Ei n'au găsit pe Dumnezeu la acest cioban. El nu-L văzuse, ci văzuse o nălucă cu barbă albă. Iar Dumnezeu este un Duh veșnic și nemărginit, nu o fantomă bătrână.

Da, poporul nostru român doarește după Dumnezeu. El strigă ca Iov: „Ah, dacă aș ști unde să-L găsească!” Dar nu numai românii din frumoasa noastră țară doresc să afle pe Dumnezeu, ci și tu, iubite ascultător. Pune-ți întrebarea serios: N'ai dori tu să descoperi pe Dumnezeu, să știi sigur că El există și că e cu tine?

Dar unde îl poți găsi? Există în Biblie un om care a căutat pe Dumnezeu din toată inima. Pilda lui ne va aduce răspunsul la această întrebare mare. E vorba despre eunucul din Etiopia, adică

din Abisinia de azi. El era ministru de finanțe al reginei acestei țări vechi și bogate. De aceea avea bani câți vroia, avea onoruri, onoruri nespuse de mari și toate bunătățile acestei lumi. Dar ele toate, puse laolaltă nu-i puteau darui adevărata fericire sufletească. El voia ceva mai mult, voia să afle pe Dumnezeu. Simțea că numai în Atotputernicul va găsi pace și odihnă.

Și a pornit în căutarea lui Dumnezeu. A crezut că-L va găsi în înfrânarea și lepădarea de bunurile acestei lumi. Atunci s'a călugărit. A renunțat astfel la toate bucuriile unei familii bune, la fericirea de a avea soție și copii. A crezut că în ascetism, călugărie, va găsi pe Dumnezeu, dar s'a înșelat. Calea apucată, era greșită. Dumnezeu nu se găsește în mănăstiri și între eunuci. Atunci întrebarea lui Iov s'a ridicat din nou în sufletul său: „Ah, dacă aș ști unde să-L găsească!”

Cineva i-a spus acestui famen că, departe, la miazănoapte, în alt continent, se găsește un templu minunat, care strălucește de aurul cel mult de pe el; că în acest templu se găsește preoți bătrâni și învățați în tainele religiei și ale divinității, că închinătorii de aici au o religie veche, dar glorioasă și că aici se găsește cărți profetice cum nu mai există altele pe pământ.

Și acest ministru de finanțe n'a stat mult pe gânduri. Dorul după Dumnezeu l-a făcut să plece. A călătorit săptămâni multe, peste dealuri și șesuri, prin pustii nisipoase și periculoase, pe arșița usturătoare a soarelui tropical, a călătorit până la Ierusalim. Aici a găsit totul cum i s'a spus, afară de un singur lucru: N'a găsit pe Dumnezeu. Și omul nostru s'a urcat în car, trist și a plecat spre casă necăjit. Atât amar de drum că a făcut și acum se întoarce în țara sa fără să fi găsit nimic din ceea ce căuta. Și din nou, strigătul lui Iov a răsunat în sufletul său: „Ah, dacă aș ști unde să-L găsească!”

Câți oameni nu se aseamănă cu acest eunuc? Ei caută pe Dumnezeu în locuri sfinte, pe la temple pompoase, pe la vorbitori iscusiți, în religii misterioase, în mănăstiri ascunse și în cărți frumoase

și savante. Dar și ei se afla păcăliți. Ei nu găsesc pe Dumnezeu în aceste locuri și lucruri, pentru simplul fapt, că El nu se găsește în ele.

Dar atunci unde se găsește Dumnezeu? Biblia ne istorisește că Domnul a trimis un serv al Său, pe evanghelistul Filip, în calea acestui eunuc trist. Filip s'a urcat în carul eunucului și a început să-i explice un text din cartea proorocului Isaia. Și pornind dela această Scriptură, i-a predicat pe Isus. Pe Isus? Da, Filip i-a descris viața și faptele Mântuitorului, suferințele și moartea Lui, învierea și înălțarea Lui. În timp ce evanghelistul vorbea, mintea eunucului a început să se lumineze și inima lui a început să se umplă de bucurie. În Hristos, el vedea pe Dumnezeu. Și Biblia ne spune că eunucul a crezut și s'a botezat. Apoi a plecat în drumul său bucurându-se. Bucurându-se că, în sfârșit, a găsit pe Dumnezeu, L-a găsit în Isus Hristos.

Deci, iubiti ascultători, încheierea e aceasta: Dumnezeu nu se găsește în temple mărețe, nici în religii vechi; pe El nu-L găsești în călugărie și în fuga de viață; El nu se ascunde în cărți și în ceremonii. O, nu.

Dumnezeu s'a descoperit în Isus Hristos. Pavel spune: „Dumnezeu era în Hristos!” Iar Isus i-a răspuns lui Filip: „Cine M'a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl”.

Când noi privim la viața lui Isus Hristos în toată gloria ei, putem spune cu siguranță: așa e Dumnezeu. Când îl vedem vindecând și ajutând, învățând și mântuind și mai ales când îl vedem suferind din dragoste pentru noi, pe cruce și murind în locul nostru, putem striga fericiti: Așa e Dumnezeu! Plin de dragoste și de milă față de oameni.

De aceea, iubiti ascultători, răspunsul meu este acesta: puteți găsi pe Dumnezeu în Hristos. Dacă veniți la Isus, dacă vă pocăiți de păcatele voastre, la picioarele Lui. Dacă credeți din toată inima în El, dacă vă predați Lui, atunci Hristos va veni în viațile voastre. Veți simți că El e cu voi. Iar în el veți vedea și veți găsi pe Dumnezeu. Pe fața lui Hristos, spune apostolul Pavel, strălucește lumina

(Continuare în pag. 6-a)

India

India era primul câmp al misiunii protestante. Afară de aceasta, în tradiția creștină, ea se bucură de o întâietate, prin aceea că păstrează legătura cu apostolul Toma și bisericile creștine din primul și al doilea veac după Hristos. Dintre toate câmpurile misionare, India a fost cel mai ocupat de către societățile misionare protestante. Atinge numărul cel mai mare al convertiților, dintre toate câmpurile misionare, adică aproximativ cinci milioane.

Cât privește populația, India ocupă al doilea loc după China, având 320 milioane locuitori. Locuitorii Indiei sunt împărțiți în câteva rase, cu sute de limbi și dialecte.

Arienii (Indo-Germanii) sunt rasa dominantă, iar limba, cu dialectele ei principale: Sancrită, Hindi și Marothî, ocupă două treimi din populație.

Există grupuri mici și apăsate în diferite locuri ca: Burma și India de Sud, care se numesc: „oameni de colină”. (dealuri). Mahomedanii, odată cu năvălirile lor, au adus cu ei alte neamuri de oameni ca: arabi, sirieni, persani, mongoli etc. Religia dominantă e cea hindusă, care cuprinde o treime din populație, și fiind în existență de 3000 ani.

Hinduismul, pe lângă cele șase căi ortodoxe pentru mântuire, are încă sute de căi mai mici prin care omul își poate satisface setea sufletească. Toate aceste căi de satisfacție sufletească pot intra în cadrele hinduismului numai dacă nu se ating de sistemul casteilor sau de dogmele și obiceiurile preoților.

După hinduism vine mohamedanismul, care a intrat în India, în anul 1000 după Hristos.

În Burma și Ceylon domnește mai mult budhismul, cu o mulțime de superstiții animiste, închinăciune la demoni, ce întrec toate cele cuprinse în istorie.

Deosebirea stării sociale din India, constă în sistemul casteilor. Aceste caste se împart în patru grupuri principale, la care se adaugă al cincilea grup compus din „cei lepădați” care cuprind a șasea parte din populație.

Al doilea fapt important de ordin social este viața la țară. Nouă zecimi din populație trăiesc în sate. Numărul celor ignoranți

(neștiutori de carte) se ridică la 90% (la sută). În ce privește viața politică, India are fericirea să fie sub stăpânirea Angliei. Înainte de stăpânirea Angliei, India a fost stăpânită, rând pe rând, de diferite popoare.

Dela 1877, când India trecu sub stăpânirea imperiului britanic, a început să se desvolte spiritul naționalismului ce fusese încurajat de englezi.

Într-adevăr, misiunea protestantă a influențat mult spre bine: O legătură bună între Anglia și India.

Misiunea în India, înainte de venirea lui Carey.

Trebue să recunoaștem că, înainte de venirea lui Carey, adică înainte de 1789 s'a făcut ceva în lucrul misionar în India. Primul grup misionar, protestant, a fost numit din Halle, din Germania. Această societate a lucrat 86 ani; având mai mult de 20 mii

creștini în viață, la venirea lui Carey.

Conducătorul acestei mișcări a fost Schwartz; a avut mare influență și a murit la cinci ani, după venirea lui Carey.

În veacul al patrulea după Hristos, mișcarea nestoriană din Siro-Persia, a fost înăbușită și din cauza persecuțiilor mulți s'au refugiat în India.

Începând din veacul al 13-lea, timp de o sută de ani, au lucrat și romano-catolicii, cu mult succes, după statisticele lor. Din misiunea aceasta însă, au rămas puține urme, la venirea lui Carey. În toate tradițiile păgâne, din India, se află urme de concepții creștine și iubire de sacrificii. De pildă: Atunci când va veni un alb cu o carte, el va spune despre religia adevărată.

Așa dar, atunci când primul misionar alb s'a dus acolo cu Biblia, el găsisse oamenii pregătiți, care așteptau deja Vestea Bună.

Seminarul Teologic Baptist

(Urmare din pag. I-a)

mod deosebit, în această autobiografie să se arate: a) Convertirea la Domnul. b) Lucrul special făcut în biserică, (Lucrul în Școala Duminicală, între tineret, etc.) și c) Chemarea specială de a fi predicator. 2. O recomandare din partea bisericii locale, din care să se vadă clar, ce anume a lucrat în biserică și felul de viață al celui recomandat. Va fi foarte bine, dacă această recomandare va fi înțărîtă și de către Comunitate sau din partea Cercului. 3. Un certificat școlar. 4. Un certificat medical. 5. Două fotografii.

Nimeni nu poate fi primit în Seminar, înainte de a trimite aceste acte. După ce aceste acte vor fi cercetate, fiecare candidat va fi anunțat la timp, pentru a se putea pregăti și a fi gata a începe anul școlar. Despre tot ceea ce va trebui să aducă fiecare cu el, se va comunica fiecăruia în parte.

Seminarul va începe în anul acesta-cu ajutorul Domnului, în 17 Septembrie. Toți studenții vor trebui să sosească în 15 și 16 Septembrie, pentru ca în 17 să se poată face deschiderea oficială.

Frații care doresc să trimită cereri sau ar vrea mai multe informații, să scrie la adresa: TRUȚA PETRU, Str. Berzei No. 29, București 2.

Pentru Seminarul de Fete condițiile sunt aceleași, la care se mai fac numai două modificări. 1. Vârsta cea mai mică de ad-

mitere este, 15 ani. 2. În ce privește pregătirea, se cer cel puțin 6 clase primare.

În anul acesta se va forma și clasa III-a. Pentru orice informație să se scrie la adresa: EARL TRUȚA, Str. Berzei 29 BUCUREȘTI 2.

FRĂȚII DIN SULITA NOUA, jud. Hotin, au avut o nespusă bucurie cu ocazia unui botez cu 24 suflete, care s'a ținut în ziua de 25 Iunie, a. c. Actul botezului a fost săvârșit de către fr. Ioan Rusu, iar din Cuvântul Domnului au vorbit frații Nichifor Marcu, Cristofor Covei și Ioan Rusu. Corul local a cântat spre slava Domnului.

ÎN ZIUA DE 29 Iunie, a. c., frații din Cernăuți au avut o mare bucurie cu ocazia serbării tineretului. Subiectul acestei serbări a fost „Golgota”. Programul serbării a fost condus de fratele Vasile Andușeac, păstorul bisericii și a început la ora 10 dimineata. După masă, programul a fost împodobit cu soluri, duete, poezii, despre Gulgota, iar corul local, condus de fr. Ioan Rusu a cântat spre slava Domnului. Din Cuvântul Domnului au vorbit următorii frați: S. Ungureanu, L. Motrescu, V. Crauciuc, Ioan Hosciovei, N. Bejenariu, Nichifor Marcu, T. Moraru și Ilie Ciornei.

Comandă BIBLIA și HARTA PALESTINEI, precum și Geneza Biblică, pentru elevii Școlii Biblice pentru vacanță.

NICODIM LA ISUS

de D. Pascu

Una dintre cele mai semnificative conversații și întâlniri din Noul Testament a fost aceea a celor doi mari dascăli ai poporului Israel, Isus și Nicodim. Acesta ca ucenic al lui Moise și vechi licențiat al Seminarului Teologic din Ierusalim, iar Isus, tâmplarul, fiul Mariei din Nazaret și Cel venit dela Dumnezeu.

Nicodim.

Nicodim aparținea clasei de cărturari care au umblat la școala din vechime, unde se preda cultura egipteană, asiriană și greacă, care s'au strecurat prin ciurul creierului său și i-au format caracterul. Dar idealul vieții lui Nicodim a fost legea lui Iehova, Dumnezeuul poporului Israel. Nicodim a ajuns unul dintre cei mai învățați oameni ai poporului, avocatul cel mai de seamă. El era omul care vorbea la urmă și vorbirea lui punea pe gânduri și încurca adesea pe cei mai tineri care credeau că părerea lor este lege, peste care nu se trece.

Nicodim era omul care nu se lăsa influențat de societate în care trăia, care ținea să-și croiască drumuri noi prin viață și ținea să se convingă de adevăruri pe care mintea și inima lui le credeau interesante, măcar că erau în contradicție cu părerea publică.

Isus.

Nicodim a venit la Isus cu o mărturisire sinceră: "...știm că ești... venit dela Dumnezeu". El auzise despre puterea învățăturilor, lui Isus. Poate îl văzuse la vârsta de 12 ani, în Templu, când prin întrebările și răspunsurile Sale punea în uimire pe dascăli neamului. Auzise de răspunsurile clare și temeinice pe care El le da ispititorilor. A avut cunoștință de învierea lui Lazar, de potolirea furtunei pe mare, și de vorbirile Lui inspiratoare care ridicau pe oameni din păcate. Toate acestea l-au făcut să caute pe Isus.

Isus a venit să caute și să mântuiască pe cei păcătoși și această lucrare era a Tatălui, pe care o făcea zi și noapte. Isus a iubit deopotrivă pe sărac ca pe bogat, pe învățat ca pe cel neînvățat. El a stat de vorbă cu Nicodim și cu tânărul bogat, dar nu l-a fost rușine de femeia din Samaria, de

Zaheu, vameșul nici de tâlharul pe care l-a dus în ceruri, ca pe unul care a fost primul rod al suferințelor Sale.

Lui Isus îi plăcea să discute problemele mari ale vieții, ca suflet, veșnicie, religie, Dumnezeu Tatăl. Lângă asemenea subiecte, petrecea ceasuri, zile și nopți de-a rândul.

Impărăția cerurilor.

Învățase Nicodim despre formarea pământului, despre cum e alcătuit omul și despre legile lui Moise cu toate amănuntele lor și toate și le-a fixat bine în mintea lui. Dar îl interesau, mai ales acum la bătrânețe, rostul vieții pe pământ, necunoscutul de dincolo de mormânt și mai ales cerul cel înstelat cu miriadele de stele și sori, îl punea pe grijuri.

Apoi Isus vorbea răsplat și cu o temeinicie pe care Nicodim n-o putea pune la îndoială, despre veșnicie și Impărăția cerurilor. Isus descria cerul ca o casă de nuntași, deci locul unde stăpânește dragostea. El vorbea despre cer, ca de locul plin de lumină, lumină ce nu se întuneacă niciodată. Cerul lui Isus e un loc plin de bucurie, cântare și veșnică sărbătoare. Cerul predicat de Isus este locuința Celui veșnic de zile, este casa Tatălui, pregătită cu multe locașuri, pentru fiii lui Dumnezeu.

Nicodim, care demult înțelegea că viața are un singur rost pentru care a fost creată și că rostul acesta ar fi fericirea sufletului, căuta cu sete această fericire și a venit la Isus să întrebe despre ea. Isus i-a arătat din nou cerul, ca singurul imperiu unde este fericire adevărată, cerul, singura țară a fericirii, a sufletului.

Nașterea din nou.

Dar Isus a spus ca această împărăție a cerurilor nu poate fi moștenită de carne și sânge, care vor trebui să meargă în pământul din care au fost luate. Pentru ca omul să poată vedea cerul, trebuie să se nască din nou, să crească și să devină omul spiritual al unei împărății spirituale. Această renaștere nu este pământească, ea nu e supusă putrezirii, ea a venit de sus, din veșnicia cerurilor. Ea este în Isus, Logosul lui Dumnezeu, prin care toate s'au făcut

care a născut tot ce este sfânt și bun pentru oameni și care poate să renască viața fiecărui om, făcându-l vrednic de ceruri.

Nașterea din nou nu este un nume de religie, ea nu constă în ceremonii, nu constă în pelerinajele la locuri sfinte și nici măcar în fapte bune.

Firea omului e păcătoasă, e înclinată spre păcat, e motorul care produce gânduri, fapte, vorbe păcătoase, ea face pe om un fiu al Diavolului. Acest motor trebuia schimbat, înlocuit cu unul nou. Firea sălbatecă a pomului pădurei se schimbă prin altoire ce îl prefăce într-un pom roditor. Viața omului, prin nașterea din nou devine un aluat nou, cu înclinări spirituale, potrivit pentru Impărăția cerurilor.

Crucea lui Isus.

Evreii care erau mușcați de serpini veninoși din pustiu, se vindeau de aceste răni prin pivirea plină de încredere în șarpele de aramă, ce-l purta Moise prin tabără.

Crucea lui Isus, Calvarul este locul nașterii din nou, este locul unde arde cu putere focul dragostei lui Dumnezeu. Acolo s'a vărsat sânge, sânge curat ce spală păcatele acelor care vin acolo. Și dacă este vreo putere care poate schimba, aceasta e dragostea. Ea este aceea care face minunile. La Calvar, sub crucea lui Isus se schimbă inima neagră a tâlharului. Acolo, dintr'un ucigaș se face un apărător al dreptății, dintr'un om fără rost în viață, se ridică o dorință fierbinte după sfințenie și veșnicie. Dintr'un om crud se revărsă din belsug milă. El s'a născut aici din nou.

La Calvar, căpitaniul roman, care se închina la zei, vede pe adevăratul Dumnezeu, vede pe Isus. Fiul Său, vede cerul și devine un martor al adevărului. La Calvar, inima neînțelegătoare a lui Nicodim devine luminată, dispare frica și-și începe viața de urmaș al Domnului.

Da, la Calvar, e locul unde trebuie să mergi și tu, ca să găsești pe Dumnezeu, să-ți schimbe firea păcătoasă și se devii un moștenitor al cerului.

Când spui unui om: cunoaște-te, nu e numai pentru a-i împuțina din mândrie, ci pentru a-l face să știe cât prețuiește.

CICERO

Din lumea largă

Se spune că autoritățile din Danzig au luat măsuri pentru a scoate populația de sub influența religiei. Senatul a hotărât suprimarea cursurilor de religie din școli și înlocuirea lor cu cursuri de ideologie național-socialistă.

In Anglia s'a făcut socoteală despre împrumutul pentru apărarea națională și s'a aflat că s'au adunat 720 milioane lire, în loc de 580 milioane, de cât era nevoie.

In Mexic, soția unui ziarist a dat naștere la cinci gemeni, dintre care trei sunt băieți și două sunt fete. Copiii sunt perfect sănătoși.

Iarăși neglijența mamelor! Într-un sat din Muntenia, un copilăș de 1 an a căzut cu capul într-un cazan cu lapte fierbinte. La strigătele lui disperate a sosit mama sa, dar toate ajutoarele au fost zadarnice și copilul a murit în chinuri grozave.

La 14 Iulie a avut loc în Franța serbarea de aniversare a 150 de ani dela începutul revoluției mari franceze. Această zi a fost începutul libertății și egalității între toate clasele sociale și îngroparea feudalității subjugătoare. Au luat parte reprezentanții multor state, precum și reprezentanții tuturor provinciilor-colonii ai Franței. Au defilat 30 mii de oameni și numeroase trupe, împreună cu o mare cantitate de material de războiu. Președintele republicii Franței a adresat un mesaj către națiunea franceză încurajându-i să stea uniți frățește în marea comunitate franceză, liberală și puternică.

Generalul Franco și contele Ciano au avut o întâlnire, în cursul căreia au discutat unele chestiuni privitoare la legăturile de prietenie dintre aceste două state. Tot atunci contele Ciano a transmis generalului o invitație din partea dlui Mussolini, ca să vie în Italia. Generalul va vizita Roma în cursul lunii Septemvrie.

Un submarin francez s'a scufundat la începutul lunii trecute. Din echipajul de 71 de oameni n'a scăpat niciunul. Deoarece s'a aflat că e la o adâncime de peste 100 mtr., e imposibilă scoaterea lui la suprafața pământului. Astfel, marinarii care se aflau pe submarin și-au găsit mormântul în fundul oceanului.

Un nou tun britanic, antiaerian. Un ziar englez scrie că, în Anglia se fabrică un nou sistem de tun aerian, care poate fi îndreptat, pe cale electrică, împotriva unui țel ce se mișcă, adică un avion, pe care îl poate urmări automat, odată ce a fost pus în direcția lui. Cele patru țevi ale tunului pot trage obuze de 28 kgr. la o înălțime de peste 10 mii metri, și pe minut trag 50 de obuze. Obuzul distruge orice avion aflat pe o rază de 50 m., dela locul exploziei.

Iarăși ploii torențiale au stricat liniile ferate și au întrerupt circulația.

INCEPÂND cu luna Iunie, fr. M. Flueraș, însoțit de fiica sa M. Flueraș, seminaristă, au făcut o frumoasă misiune în bisericile următoare: Medias, Dicioșanmartin, Bobohalma și Cucurda Română. În aceste două biserici din urmă, casele de rugăciune au fost închise, iar cu ocazia venirii fratelui M. Flueraș s'a făcut o mare bucurie fraților, deschizându-li se casele de rugăciune. Serviciile religioase au fost ținute de fr. M. Flueraș, iar la programul Tineretului a vorbit din Cuvântul Domnului sora M. Flueraș, arătând în semnătatea femeilor sfinte în slujba Domnului. Dânsa a cântat cântări în limba rusească. De aici au plecat în comuna Bachnea și în Sângiorgiul de Pădure, unde au vizitat mai multe familii.

Bunul Dumnezeu să binecuvinteze lucrul său în țara noastră.

Nici căldura

obositoare a verii și nici lucrul mult nu trebuie să întrerupă influența binefăcătoare ce o are o carte bună asupra cetitorului. Plugarul român, care ține **Biblia** într-o mână și unealta cu care lucrează la câmp în cealaltă, va secera recoltă binecuvântată căci Cartea cârților e izvor de înțelepciune și ajutoare în lupta aprigă a vieții. Cel ce e Vieța în-săși, a spus: „Cercetați Scripturile...”

Comandați **Toate leacurile** la îndemână, 30 lei. În ea veți găsi o mulțime de plante de câmp, bune de leac pe care le puteți culege acum în timpul verii și care vă vor prinde bine la iarnă.

DEPOZITUL DE LITERATURĂ
ARAD, str. FABRICII 20.

lația trenurilor, în Dobrogea și în sudul Basarabiei. La fel, grindina căzută în unele comune a distrus multe gospodării și a făcut multe pagube în sămănături.

Ziua cea mai lungă din an a fost la 21 Iunie, când soarele a răsărit la ora 4.32 și a apus la 8.00. Până la data de 20 August, vom avea cele mai călduroase zile.

Anglia a încheiat nu demult un tratat de alianță cu Turcia, iar acum s'a înțeles cu această țară ca să ridice pe pământul, ei fabrici de avioane de războiu. Precum a făcut în coloniile ei, Anglia zidește și în țările prietene ei, pentru ca în caz de războiu să aibă la îndemână și aproape avioane de bombardament.

De pretutindeni din țară vine vestii despre prăpădul ploilor și al furtunilor, care au făcut pagube însemnate în sămănături, au desrădăcinat copaci și au făcut chiar victime în oameni. În jud. Mehedintzi grindina a culcat recoltela pământ. Multe vite au fost înecate în apele revărsate.

În căutarea lui Dumnezeu

(Urmare din pag. 3-a)

na cunoștiinței slavei lui Dumnezeu. Când Toma necredinciosul a ajuns în fața lui Hristos cel înviat, când a privit la rănilor Lui și la fața Lui, a strigat: „Domnul meu și Dumnezeul meu!” În Mântuitorul, el a văzut pe Dumnezeu. Veniți deci, iubiți frați români, la Hristos! Faceți-vă ucenici și urmași ai Lui. Predați-vă inima Lui. El atunci se va apropia de voi ca și de Toma. Plini de umire, veți cădea la picioarele Lui și în El veți vedea pe Dumnezeu. În această descoperire veți găsi rostul și fericirea vieții voastre.

Harmonii
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la

Francisc
Kecskes
Timișoara IV.
Str. Bolintineanu No. 16.

VENIREA A DOUA

de L. L. Sezonov

Din cele douăzeci și șapte de cărți ale Noului Testament, douăzeci și trei vorbesc despre venirea a doua a Domnului Isus Hristos. Acesta deci e un adevăr cu adevărat creștin, care ne-a fost descoperit numai prin descoperirea directă de la Dumnezeu, prin Isus Hristos. Dacă El nu ne-ar fi vorbit despre așa ceva, atunci noi nici nu am fi știut.

Domnul Isus a vorbit des despre venirea Lui a doua. Pentru a convinge și lămurii și mai bine pe apostolii Lui, Domnul a întrebuit o mulțime de pilde sau parabole în legătura cu felul, scopul și timpul venirii Lui. Din cele foarte multe și diferite parabole ale Domnului, vom pomeni, de data aceasta, numai câteva.

Pildele venirii Lui.

Domnul vorbea mai despre toate învățăturile Lui în pilde. Pildele lui Isus aveau un scop dublu: pe de o parte să lămurească ucenicilor Lui învățăturile Sale și, pe de altă parte, ca dușmanii Lui să nu cunoască despre ce este vorba. La întrebarea: „Dece ne vorbești în pilde?” Isus a răspuns ucenicilor Lui: „Vouă v'a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor, iar lor (fariseii) nu le-a fost dat”. Matei 13:10—11.

Pilda cu hoțul: Dacă ar ști stăpânul casei la ce strajă din noaptea va veni hoțul, ar veghea și n'ar lăsa să-i spargă casa. Această pildă ne învață că venirea Domnului va fi pe neașteptate. Atitudinea credinciosului să fie cea de așteptare. El să fie gata pentru orice clipă, ca să întâmpine pe Domnul său venind în glorie și slavă cerească. Fiți gata. Hristos va veni când nu ne gândim de loc. (Matei 24:43).

Pilda cu stăpânul casei: Un stăpân, plecând de acasă, încredințează toată conducerea casei lui unui dintre servitorii lui. Să ne închipuim că servitorul, deși stăpânul e dus, se va purta omeneste cu slugile casei și își va îndeplini conștiincios datoriile sale. Stăpânul, la reîntoarcerea sa îl va lauda și îl va pune peste toate averile sale. Dar dacă sluga, în absența stăpânului sau, se va apuca de beții și chefuri, de lenevie și de tot felul de nedreptăți, atunci stăpânul îl va surprinde în faptele

lui cele rele și îl va pedepsi foarte aspru. Matei 24:45—51. Prin această pildă, Domnul vrea să ne învețe credincioșia deplină în lucrul nostru pentru El, deși El nu e de față. Ucenicului Domnului să-și caute liniștit de lucrul său și de datoriile lui față de Evanghelia lui Dumnezeu. Credinciosul, până la venirea a doua, să se ocupe cu muncă, și nu cu teorii. Fii harnic și nu leneș.

Pilda cu mirele: La miezul nopții s'a auzit o strigare: Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare. Iată fecioarele înțelepte și-au pregătit candelile. Dar cele neclibzuite, neavând untdelemn îndeajuns, s'au dus să-și mai cumpere untdelemn. Între timp mirele a venit, a intrat în casa de nuntă și cele ce erau gata, au intrat cu el și ușa s'a încuiat. Mai pe urmă au venit și fecioarele neclibzuite, dar n'au putut intra la nunta mirelui. Matei 25:1—13. Hristos, ca Mirele, vine și așteaptă de la mireasă — biserică Lui — o pregătire din timp și o dragoste credincioasă. Dragostea adevărată față de Domnul nostru ne va ține totdeauna gata și credincioși în slujba noastră pentru El. Nu obosiți în iubirea voastră față de El! Păziți-vă și cercetați-vă în fiecare zi, ca nu cumva, prin lenevirea și necredincioșia voastră, să se ivească un **divorț spiritual** între voi și Domnul. Astăzi sunt foarte mulți creștini divorțați de Domnul Isus. Păzește să nu fii și tu unul dintre ei.

Pilda ca Fiul omului: Fiul omului va veni în slavă, cu îngerii și sfinții Lui. El va ședea pe scaunul de domnie și va judeca toate neamurile și semințiile de oameni. Atunci, El va despărți pe unii de alții: oile de o parte și caprele de altă parte. Oilor le va zice: Veniți binecuvântații Tatălui Meu. Caprelor le va spune: Du-teți-vă de la Mine blestemaților. (Matei 25:31—46). Această pildă ne învață că Domnul așteaptă de la noi sfîntenie, multă sfîntenie. Nimeni să nu se încreadă în verzi și uscate. **Faptele** noastre de toate zilele ne vor urma până în ziua venirii Lui. Domnul Isus va ține seamă de felul nostru de trai aici pe pământ. Am dat noi de băut celor setoși? Am îmbrăcat noi pe

cei goi? Am vizitat noi pe cei bolnavi? Să nu uităm, fraților, că sfîntenia, și fapta ocupă tot atât de important loc în viața creștinului adevărat, ca și credința și pocăința. „Ați făcut” sau „Nați făcut” va cântări enorm de mult la venirea Domnului Isus Hristos.

Semnele venirii Lui.

Într-o zi Domnul fiind obosit, s'a așezat jos pe muntele Măslinilor. Ucenicii Lui apropiindu-se de El, L-au întrebat: „Spune-ne, Doamne, care va fi **semnul** venirii Tale?” Matei 24:3. Drept răspuns Domnul le-a zis: „Băgați de seamă să nu vă înșele cineva”. Apoi, El a înșirat o mulțime de semne ale venirii Lui ca de pildă, războaie, vești de războaie, cutremure de pământ, foamete, epidemii, prigoniri religioase, căderea multora de la credință, răcirea dragostei între frați etc. **Dar sfârșitul tot nu va fi atunci.** Matei 24:6. Însfârșit, semnul hotărîtor al venirii Lui, spune Domnul, este: Predicarea Evangheliei în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor”. **Atunci va veni sfârșitul.** Matei 24:14.

Câteva concluzii.

Mângăiere în necazuri și prigoniri. Venirea a doua este izvorul mângăierilor noastre. Hristos va veni și va restabili ordinea morală și va pedepsi tot răul.

Îmbărbătarea la muncă. Munca pentru Hristos este ocupația cea mai de seamă a credinciosului. Munca pentru Domnul nostru este calea cea mai bună de a ne ține treji și credincioși până la venirea Lui.

Înstiințare pentru toată lumea. Venirea a doua este un semn alarmant. E lumina roșie care atrage atențiunea întregii omeniri, ca să fie cu multă băgare de seamă în toate privințele. Este un Domn și este o zi de judecată pentru toate. Nimeni nu va scăpa de răsplata sau pedeapsa cuvenită.

Va urma

Judecata de apoi

În primele zile ale lunii Iunie, s'a făcut socoteala că am vândut din produsele românești, în străinătate, în valoare de 900 milioane lei și am cumpărat numai de 600 milioane lei produse străine. Deci România are un câștig de 300 milioane lei.

DELA UNIUNE

S-au mai primit cu recunoștință următoarele sume pentru Uniune: Bis. Bapt. Saceni, lei 50. Bis. Bapt. Tulcea, Bihor, lei 1000. Bis. Bapt. Surpatele, Vâlcea, lei 50. Tudor Simu, Turlucea, Durostor, lei 100. Ghercie Gheorghe, București, lei 100. Bis. Bapt. Ticvanul mic, lei 180. Bis. Bapt. Toplița, lei 1000. Simion Ionești, Grănicești, Rădăuți, lei 100. Bis. Bapt. Lolasint, Arad, lei 160. Constantin Balint, Peștera, Severin, lei 68. Bis. Bapt. Sturzen, Tighina, lei 50. Bis. Bapt. Tichilești, lei 108. Bis. Bapt. Cean, Sălaj, lei 200. Bis. Bapt. Iași, lei 80. Ioan Dan, Cluj, lei 100. Bis. Bapt. Vadul Carol II., lei 500. Macovschi Matei, Mănași, Cetatea Albă, lei 50. Bis. Bapt. Lechința, Năsăud, lei 50. Petru Crista, Caransebeș, lei 300. Malei Popovici, Caransebeș, lei 75. Iconia Popovici, Caransebeș, lei 75. Comunitatea Bozovici, lei 5000. Nicolae Petrescu, Brăila, lei 500. Bona Petru, Orșova, lei 50. Bis. Bapt. Crocmaz, Cetatea Albă, lei 139. Pu-

gaci Csenofent, Chebelcea, Cetatea Albă, lei 100. Contolenco Artiman, Tichilești, lei 100. Bis. Bapt. Buteni, lei 300. Maier Teodor, Caraș, Cluj, lei 200. Bis. Bapt. Berliște, Caraș, lei 120. Bis. Bapt. Sculeni, Iași, lei 50. Bis. Bapt. Rîși, Iași, lei 100. Bis. Bapt. Vălișoara, Tolet și Petroșnița, Severin, lei 300. Bis. Bapt. Canciu, lei 170. Bis. Bapt. Brusturi, Sălaj, lei 300. Tarța Petru Buzas, Someș, lei 40. Bis. Bapt. Felnac, Timiș, lei 79. Boga Ioan, Pașcovăț, Hotin, lei 50. Petre Bezeverhne, Pașcovăț, Hotin, lei 50. Bis. Bapt. Porumbacul de jos, Făgăraș, lei 200. Gadea Ilie, Porumbacul de jos, Făgăraș, lei 250. Elena V. Cojocani, Sofia, Lăpușna, lei 150. Bis. Bapt. Iabłoana, Bălți, lei 190. Nicolae Gustișan, Baimaclia, Cahul, lei 300. Bis. Bapt. Bogodini, lei 130. Bis. Bapt. Tăuți, Arad, lei 139. Gligor Gelbert, Căprioara, Lăpușna, lei 80. Bis. Bapt. Buduni, Cetatea Albă, lei 200. Voronin, Ludmila, Rădăuți, lei 100. Boșorogan Pavel, Alba Iulia, lei 250. Casier: TRUȚA PETRU Str. Berzei No. 29, București 2.

Dela Societatea Misionară Baptistă

Se confirmă primirea următoarelor sume pentru Misiune: Cicortas Iosif, București, lei 200. Stanciu Dumitru, Turnu Măgurele, lei 296. Copocan Mihai, Stănapari, lei 31. Școala Duminecală Curtici, Clasa Lidia lei 60. Convenția Basarabia prin fr. Busilă, lei 1000. Petrilă Ioan, Com. Regina Maria, Bihor, lei 85. Cercul Femeilor Bapt. Vălești Noi, lei 100. Un frate anonim, Simeria, lei 150. Sîrnina Nicolae, Abrud sat, Alba Iulia, lei 100. Ana Nistor, Teregoava, lei 40. Florica Morar, Arad, lei 100. Petrilă Ioan, Com. Regina Maria, Bihor, lei 100. Bona Calina, Orșova, lei 50. Alexandru Buteală, Sasca Română, lei 100. Bobic Pavel, Reșița lei 100. Biserica Hălchiu, Brașov, lei 200. Iacobici Toma, București, lei 50. Bis. Bapt. Buzdugani de Sus, lei 180. Bis. Bapt. Comorovea, lei 100. Mihai Săsău, lei 100. Marcel Climov, Tichilești, Tulcea lei 98. Un frate din Iași, lei 200. Bis. Bapt. Iași, lei 100. Cercul Femeilor Bapt. Fălești-noi, lei 100. Casier: TRUȚA PETRU Str. Berzei, No. 29, București 2.

MINCIUNA

(Urmare din pag. 2-a).

toate că avem. Dar aceasta e o minciună și copiii lui Dumnezeu nu trebuie să mintă. Cu riscul că persoana în cauză s'ar supăra, dacă vreți să rămâi lângă Domnul, spune adevărul: „am, dar nu pot să-ți dau”, și-i poți arăta și cauza de ce nu poți. Se poate întâmpla ca persoana în cauză să se supere, dar îi va trece, însă tu ți-ai scăpat sufletul de osândă.

Când e vorba de a ajuta lucrul Domnului, mulți spun că n'au sau nu pot. Dar să nu uitate, că este Unul, este Dumnezeu care știe starea noastră și pe El nu-L putem păcăli ca pe oameni, cum zice Cuvântul Domnului: „Nu vă înșelați, Dumnezeu nu se lasă să fie batjocorit”. Și apoi, cine este așa de sărac, de n'ar putea face măcar cât a făcut văduva cu cei doi bănuți ai ei? Cred că urmând exemplul văduvei, nu este azi în poporul Domnului vreunul care să nu poată face cât a făcut ea. Să ne amintim de pălania lui Anania și Safira. Se poate ca ei să nu fi spus minciuni în alte împrejurări, dar, când a fost vorba despre dărnicie au mințit și știm că pedepsa Domnului a fost aspră față de ei, ca să fie un exemplu pentru toți din toate timpurile.

Domnul Isus a urât și urăște minciuna. El s'a intitulat „Adevărul”. „Eu sunt calea, adevărul, și viața”. Când a vorbit împotriva minciunii, ca să o descrie în adevărata ei lumină și să arate gravitatea ei ca păcat, a spus că, „Tatăl minciunii este Diavolul”. Și acesta este adevărul cel mare. Diavolul a născocit

minciuna, el e izvorul ei și cu minciuna a nenorocit pe primii oameni și azi nenorocște lumea întreagă, care ascultă minciunile lui și trăiește în ele.

Dar, ce e mai primejdios, este că minciuna este una din păcatele cele mai tolerate. Sunt prea puține cazurile pe care le cunoștem, când cineva să fi fost pus deoparte sau exclus dintr'o biserică creștină, vie, pentru păcatul minciunii. Sunt cauze mult mai mici și mai neînsemnate, pentru care excludem pe membri sau îi punem deoparte; când este vorba de minciună închidem ochii și lăsăm să treacă neobservat cazul. Acest fapt e trist. Minciuna este păcatul care nu trebuie tolerat, căci e molipsitor și duce în iad.

Cineva îmi istorisea că în Germania, într'o biserică creștină, în timpul unei ședințe, s'a ridicat un frate bătrân cu părul și barba albă și cu glasul tremurând de emoție a spus: „Fraților, vă rog să puneți deoparte pe fiica mea”. Și fată lui era tânără. Toți cei prezenți au început să se arate nedumeriți, dar unii au îndrebat pe bătrân pentru ce cere el să se ia o astfel de măsură împotriva fiicei lui și bătrânul cu lacrimi în ochi, a spus: „m'a mințit de două ori”. Unii au zămbit ironic iar alții din simpatie pentru el, dar au șovăit să aplice măsura cerută de bătrân. Totuși la insistența lui au pus deoparte pe fiica lui. Ce copilărie ar fi zis mulți, pentru două minciuni să faci de rău pe fiica ta, dar nu era așa. Oamenii au uitat că nu pentru două minciuni, ci numai pentru una, sufletul ei

putea merge în iad și tatăl a dorit salvarea sufletului care e mai de preț decât prestigiul sau altceva. Cât de îngăduitori suntem noi cu păcatul minciunii, care e atât de grav privit și pedepsit de Dumnezeu.

Dacă voim să fim copiii Domnului, să spunem adevărul orice ar fi să se întâmple și să nu uităm că: „Afară (în iad) sunt câinii, vrăjitorii, curvarii, ucigașii, închinătorii la idoli și oricine iubește minciuna și trăiește în minciună!” Apoc. 22,15.

ANUNT

CAUT fete ucenice, între 13—15 ani, la meseria de tricotage, adică tot felul de lucrări împletite cu mașina, ca sfoartă, ciorapi și altele. Dau hrană și locuință. Doritorii se vor adresa la: Răduț Panfilie, Atelier de tricotage, str. Dorobanțului 63, SEBEȘ-ALBA, jud. Alba.

FRĂȚII DIN SIGHIȘOARA au avut o zi de bucurie cu ocazia botezului fraților maghiari, a 7 suflete, îndeplinit de cătră fratele Șandor Ilie. După masă a avut loc programul tineretului, condus de către fr. Șipoș. A cântat fr. Petru Flueraș mai multe cântări spre lauda Domnului și a vorbit, și sora Molaar, absolventă a Seminarului, și fr. M. Flueraș predicatorul local.

S'a stabilit ca lâna oilor noastre să fie plătite pe kgr. cu 40—80 lei, potrivit cu felul oilor dela care s'a luat lâna.